

Na sobotu **17. 3. 2018**
připravujeme zájezd do
DIVADLA HYBERNIE V PRAZE

na

MUZIKÁL
Mefisto

Cena 350,-Kč - Vstupenky lze zakoupit u p. Ottové na OÚ.

**Vstupenky jsou vhodným vánočním dárkem -
je možnost vyzvednutí dárkových poukazů na OÚ.**

MÍSTO PRO VAŠÍ REKLAMU

Radka Donátová
Horní Habartice 222
405 02 Děčín 2
tel: 420 607 125 878
e-mail: donatov@seznam.cz

KADERŇICTVÍ
KADERŇICTVÍ

Pánské, dámské a dětské

Veškeré kadeřnické a holičské služby provedu na základě domluvy i u vás doma.

MÍSTO PRO VAŠÍ REKLAMU

Horní Habartice 187
405 02 Děčín 2
Tel. / fax. 412 585 271
E-mail : info@hornihabartice.cz

CITÁT MĚSÍCE

„Štěstí přátele získává, neštěstí prověřuje.“

Seneca

Redakce si vyhrazuje právo odmítnutí přijetí příspěvku i bez udání důvodu.
Redakční rada : Ladislav Donát, Karel Mašek, Hana Ottová, Pavla Zemanová, DiS.
Předtisková příprava, grafika, sazba : P.Zemanová,DiS.

HORNOHABARTICKÉ LISTY

Poplatky v roce 2018

Za 1 psa zůstává 80,- Kč,
za 2. a každého dalšího
je 160,-Kč. Splatnost je
do **31. 3. 2018.**

**Cena vodného pro rok
2018 je 29,- Kč/m³**

Odpady v roce 2018

Pronájem popelnic **120 l**
90,- Kč/rok
Pronájem popelnic **240 l**
138,- Kč/rok
Četnost svozů - kombinovaný: od května do konce
září 1 x za 14 dní
od října do konce dubna
každý týden.
Svozový den je pondělí,
při letním svozu pondělí v
sudé týdny.
Popelnice 120 l roční
známka s pronájmem
1 622,-/rok
bez pronájmu **1 532,-/rok**
1 vývoz 40,- Kč (bílý lístek
na popelnici).
Popelnice 240 l roční
známka s pronájmem
3 343,-/rok
bez pronájmu **3 205,-/rok**
1 vývoz 75,- Kč (oranžový
lístek na popelnici).

**Splatnost pronájmu
popelnic je do 31. 5. 2018.**
Lístky do sběrného dvora
(modré) cena 40,-Kč.

Připravujeme

20.1.2018 - Hasičský bál
10.2.2018 - Rybářský bál
10.3.2018 - Ples Mateřské
školy a OÚ
24.3.2018 - Ples Hornoha -
bafítka

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

s blížícím se koncem roku je dobré se ohlédnout a zhodnotit uplynulý rok. Rok 2017 byl, co do uskutečněných plánovaných prací, úspěšný. Za to patří velký dík nejen zastupitelům, ale i Vám, občanům. V letošním roce se stejně jako v roce loňském pokračovalo v opravě vodovodních řadů a přípojek. Dále jsme dostali od Ústeckého kraje dotaci na opravu chodníku (od hospody k Ottům) a zároveň byla při této rekonstrukci opravena voda a kanalizace uložena v tomto chodníku.

Ústecký kraj nám poskytl rovněž dotaci na projektovou dokumentaci na nový chodník kolem sběrného dvora a dotaci za účast v akci Vesnice roku 2016. Před dokončením je projekt na domy pro seniory a byl vybudován nový vodovodní řad a kanalizace k parcelám za Podanými, kde se budou stavět rodinné domy. V příštím roce bychom rádi zvládli chodník kolem sběrného dvora, opravu pomníku a také práce v lese. Stejně jako v loňském roce chceme pořádat kulturní a společenské akce. Pokud to bude možné (dotace od ÚP), dáme příležitost pracovat u obce dalším uchazečům o zaměstnání na VPP.

Závěrem mi dovoluji, abych Vám nejprve poděkoval za projevenou přízeň a popřál Vám jménem všech zastupitelů a zaměstnanců Obecního úřadu i jménem svým klidné, pohodové Vánoce a šťastný, spokojený rok 2018.

Ladislav Donát, starosta obce

Horní Habartice ve 20. století

1900 - k 31. prosinci základ plateb obyvatelstva soudního okresu Benešov je k naší obci uvedeno, že má 201 domů, 980 obyvatel, z toho 475 mužů a 505 žen, příznání daní 6 401 korun, plocha 726,05 ha, 1682 parcel a platilo 242 domácností.

Do roku 1900 byly vždy 24. června v Horních Habarticích církevní slavnosti ke sv. Janu Křtitelovi.

1901- v tomto roce je na kostel umístěn hromosvod a zámek Bílý Dvůr přestavěn Josefem Schubertem na pohostinství.

1. listopadu 1900 - od tohoto data dochází do obce posel dvakrát týdně a za obvyčejné psaní poplatků odpadá.

1902 – vyčištěny varhany a naladěny Heinrichem Schiffnerem za 500 K.

1903- výkaz o délce okresních silnic a náklady na jejich údržbu viz Benešovský kalendář řádek 10: Horní Habartice silniční úsek 2 702 m, plocha silnice 16 210 m², délka silnice jen v obci 2 128 m, mimo 574 m, k údržbě použito 50 m³ šterku cena za 1 m³ šterku je 8 K, náklady na spotřebovaný šterk = 400 K. Roční mzda silničáře je 286 K.

1904- zničeno č.p. 13, které se nacházelo mezi č.p. 12 (dnešní Topitsch) a potokem.

Ve škole strop v 1. třídě hrozil zřícením, proto byl stržen s nahrazen betonovým.

Starý hřbitov (ležící sto metrů vpravo nad nynějším) byl zplanýrován a ponechán tam pouze křížek.

1905 – mají Horní Habartice 980 obyvatel, 201 domů, daně 6 490 K, na chudobný fond 883 K, školáků 169, výdaje za pivo 1 412 K, plocha obce 726 ha. Ještě v tomto roce vlastnil hrabě Oswald von Thun – Salm koncesi na provozování pivovaru na Červeném dvoře v Markvarticích. Ta však již nikdy nebyla využita. Namísto toho si objekt pivovaru a sousední tvrze trvale pronajala firma Michel a Lorenz, která navázala na tradici "Rotenhořské" cihelny a začala zde vyrábět glazované střešní tašky. Tato prakticky věčná střešní krytina je dodnes vidět na domech v Markvarticích, Horních Habarticích a v celém okolí.

Živnostníci Horních Habartic v roce 1905 : 8 hospod

5 obuvníků

4 trafiky

3 truhláři

2 krejčí, 2 pekaři, 2 kováři

1 kolářství, 1 klempířství a pískovna

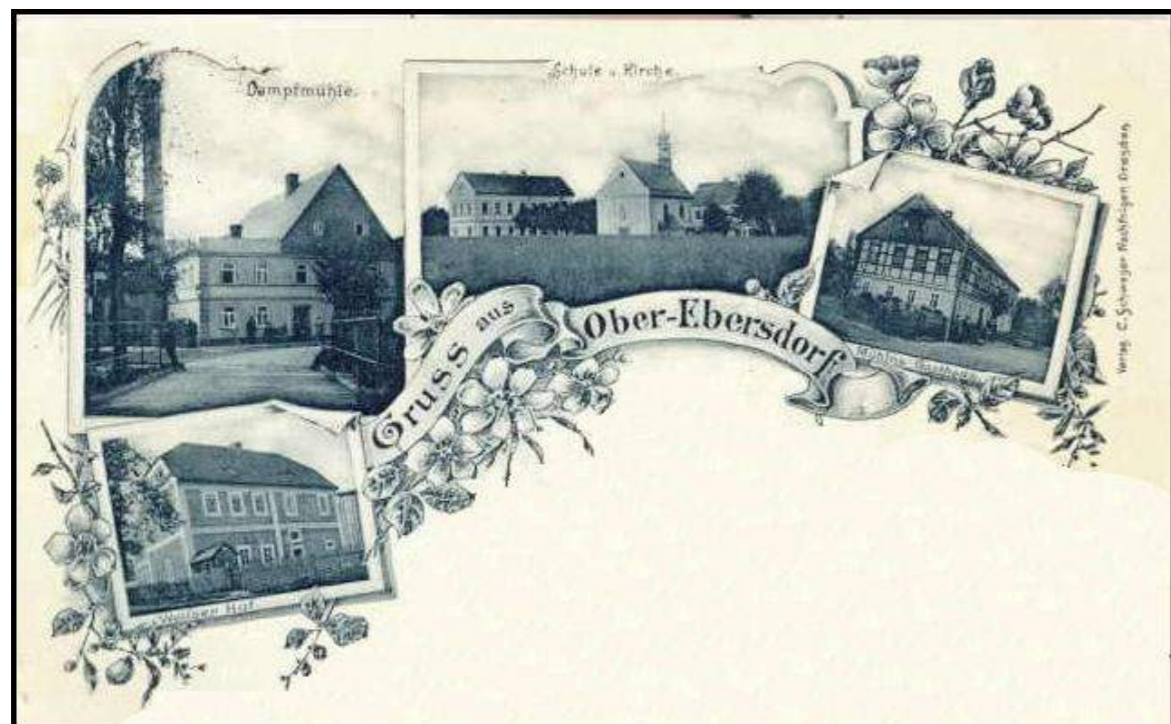
V prosinci 1905 byl do školy zaveden vodovod, předtím škola používala vodu z pumpy před farou, nebo z pramene u č.p. 164.

1908 – požár u Franze Jahnla č.p. 42 dne 23. října ve 3 hodiny ráno. Jednalo se o zděný objekt mlýna. Pojištěno u vídeňské pojišťovny Phönix viz Benešovský kalendář r.1908.

1908 – 23.března vodovod na bukovinské straně s rezervoárem na 32 m³. Plány vodovodu, potrubí, vodojemu včetně čističek jsou ve „Vodní knize“ uloženy v okresním archivu v Děčíně.

1908 – úprava splavu patřícímu k mlýnu č.p. 68. Z původní 21 m koruny hráze vystavěna 28,30m, s odlehčovacím kanálem o průměru 60 cm.

Z podkladů Oldřicha Pliška
zapsal Karel Mašek

Od prvních dní školního roku se děti v naší mateřské škole nenudí. Na začátku září jsme s rodiči a dětmi vyjeli do Starých Splavů na víkendový adaptační pobyt. Počasí nám přálo, program byl bohatý. Všichni jsme si užili cestu k Máchovu jezeru plnou úkolů, stezku odvahy a opékání buřtů. Během měsíce září si každé dítě do školky přineslo své nejhezčí jablíčko. Každé jablíčko bylo něčím zajímavé a tak si diplom zasloužili všichni. Po vyhodnocení soutěže jsme plody nakrájeli a usušili z nich křížaly. V polovině měsíce října jsme uspořádali Drakiádu. Barevní draci létali pod modrou oblohou a děti radostí jen zářily. Na podzim, kdy je příroda plná barev pracují děti s nejrůznějšími přírodninami, které použily i při vytváření vily Podzimničky.

kollektiv MŠ Kytíčka

Olda se narodil 22. 4. 1947 v Roudnici nad Labem rodičům Oldřichu a Boženě Plíškovým. Do svých 18-ti měsíců byl úplně zdravé dítě. V té době řádila v zemi obrna a Oldu, jako jediného v obci, postihla. Dlouhé měsíce trávil jako malé dítě v léčebně v Jánských Lázních odloučen od rodičů.

Po skončení povinné školní docházky odešel studovat SEŠ. Po skončení studia na ekonomické škole nastoupil do n.p. Benar v Benešově nad Ploučnicí na místo kontrolora kvality výroby.

Jeho handicap rozhodně neměl v žádném případě vliv na jeho aktivity – fotbal, stolní tenis a v mládí i hokej a jízda na kole. Stal se velice úspěšným trenérem fotbalu v Benešově nad Ploučnicí a Velké Bukovině. Byl výraznou postavou stolního tenisu v Benešově a hlavně v Děčíně, kde zůstal i trénovat tenisovou drobot.

Jeho velkou vášní byla historie obce. Psaní kroniky naší obce byla jeho životní náplň posledních let, kdy dlouho do noci a hned časné ráno zpracovával získané informace od místních občanů, ale i pamětníků, kteří se odstěhovali a za kterými se vydával, aby získal potřebné informace. Dobové údaje získával i z archivu v Děčíně a v děčínském muzeu, kde jeho práci na naší kronice a jeho úsilí obdivovali. Často říkali, že zpracování kroniky obce v tak rozsáhlém pojetí nemá obdoby. Jím zpracovaná kronika obce nemá v širokém okolí konkurenci a pouze díky Oldovi a „Jeho kronice“ jsme byli odměněni v rámci soutěže „Vesnice roku 2016“ a získali od Ústeckého kraje diplom a finanční odměnu „Za zachycení historie obce a jejího obyvatelstva“.

Je velice těžké hledat slova, kterými by se dalo vystihnout vše, co se člověka, jakým byl Olda, týkalo, a tak bych rád citoval z jeho paměti, které zpracovával.....

.....nikomu jsem neudělal nic špatného a Bůh mě potrestal obrnou. Tomu však zřejmě nestačilo.

V r. 2008 jsem se šel podívat večer na půdu a nevíšim jsem si trámku za sebou a padl na železo. Cítil jsem, že je to zlomenina v koleně postižené nohy. V děčínské nemocnici to sešroubovali a čekalo se na dobu, až budu moci chodit alespoň o berlich. Časem to mělo mít dobrý konec, ale nemělo. Noha oslabená obrnou neměla potřebnou svalovinu a tak mi zůstaly hole. Trnul jsem, zda budu moci řídit pro mne tak potřebné auto. Od našich známých a blízkých se pomoc nedala čekat a tak jsem se musel snažit. Když si vzpomenu, že jsem dříve sekal trávu, ryl zahrádku, řezal dříví, maloval, natíral okna, zaléval apod.

S těžkým srdcem jsem uložil natrvalo obě jízdní kola, brusle a hokejky. Občas zavzpomínám.

Těž jsem prodělal růži na obou nohách, což bych nikomu nepřál. Jednou mě léčili v Ústí, podruhé v Děčíně.

Další rána od Boha přišla jako blesk. Často jsem mívával potíže s mandlemi. Po odebrání vzorků se zjistilo, že mám leukemii uzlin. V té chvíli mě nic jiného nenapadlo, než že je to můj konec. Jen jsem chtěl vědět, za jak dlouho. Na hematologii v Děčíně mi řekli, že na léčení už nejsem perspektivní. Nakonec se podařilo sehnat místo v nemocnici Královské Vinohrady v Praze. Připadal jsem si v této nemocnici jako Alenka v říši divů. Skvělá péče a skvělá paní doktorka, která mi dala naději.

Snažím se doma pomáhat Mile. Hlavní je zajišťování dopravy, dokáží topit v kotli, rozsekávat špalky dřeva, obsekávat plot, v Roudnici zalévám a pleji zahrádku a okopávám brambory. Po Habartících se snažím chodit a fotit. Za sekání zahrady, sázení brambor, malování a odvoz dřeva si platím. Nechci být nikomu nic dlužen.

K tomu všemu se léčím s asmatem, takže bez fukaru neudělám ani krok.

A Bůh mě trestá dál! V roce 2016 v květnu jsem upadl na zahradě po mokré trávě a znovu si zlomil stejnou nohu. Opět se opakovala operace a pan doktor Kolář mi sdělil, že tam toho kovu mám tolik, že další případná zlomenina by se nedala léčit.

Už jsem si zvykl a vše mi šlo snadněji. I auto pochopitelně s ortézou jsem řídil častěji. Zase trénuji a jsem rád, že ještě jsem.....

Tolik z Oldou psaných pamětí.

Zemřel po dlouhé a těžké nemoci 29.8. 2017.

Odešel obětavý, dobrý občan naší obce a skvělý kamarád.

Kronice naší obce, kterou daroval obci Horní Habartice, byl schopen obětovat poslední zbytky svých životních sil, pracoval na ní do poslední chvíle a nám nezbyvá, než říci, že mu patří obrovský dík a uznání nás všech.

* 22. 4. 1947

† 29. 8. 2017

Čest jeho památce.

Čas neskutečně utíká a jen jsme se otřepali z krásných teplých měsíců, přišla zima a s ní také blízkost nejkrásnějších svátků v roce.

Vánoční atmosféra do naší obce zavítala první adventní nedělí 3. 12. 2017, kdy komise mládeže společně s Obecním úřadem uspořádala tradiční mikulášskou nadílku spojenou s rozsvícením vánočního stroměčku.

Už pár chvil před akcí voněl z kuchyně místního Kulturního domu svařák, který se v chladném počasí rozhodně hodil.

Svůj stánek s výrobky našich dětí rozprostřela mateřská škola, zapojila se technika a pak už se čekalo pouze na návštěvníky akce.

Zábavný podvečer se skládal z několika bodů.

Nejprve nám krásně zazpívaly děti z naší mateřské školy pod vedením příjemných, milých a pohledných učitelek a musím dodat, že to byla nádhera, která potěšila i Mikuláše se svým doprovodem, který se přišel na akci podívat.

Po tomto vystoupení si sami děti zavolaly Mikuláše, ten jejich volání vyslyšel, a tak z pekelného dýmu a čertovských ohňů se vydal tento svatý muž v doprovodu kamaráda z pekla hodné děti obdarovat

a zlobivé předat čertovi, který už se hodně těšil, až mu budou topit pod kotlem.

Dřevěný vozík se prohýbal pod tíhou balíčků, ale v pořádku dorazil na místo.

Mikuláš poté převzal z rukou sličné asistentky pergamenový list, na kterém měl jména dětí, které si nahoře v mračných peřinách poctivě zapisoval.

Každý Mikuláš, anděl i čert si musejí vychovávat své nástupce. Anděl se proto o trošku opozdil, protože musel uložit své dva malé andělky do jemných mračných peřin. Hned po té po boku Mikuláše rozdával balíčky.

Mikuláš byl ze začátku hodně zklamaný, dětem se moc zpívat nechtělo, holt už ta tradice není taková, ale když čert potom zahuhlal do mikrofonu, tak se nám najednou děti rozezpívaly a Mikuláš s andělem měli velkou radost.

Čert ve svém pekle neustále udržoval oheň a s hořícím ocasem a bičem hledal mezi dětmi ty nejzlobivější. Jako vždy tady žádné zlobivé nenašel, a to je jenom dobře.

Poslední balíčky byly rozdány a už se čekalo jen na rozsvícení vánočního stroměčku.

Mikuláš pozval všechny děti nahoru, těm se moc nechtělo, protože plochu před stroměčkem opanoval čert s velkým pytlek, ale ten po několika fotografiích, které si vyvěsil doma v pekle, ustoupil a děti za společného odpočítávání 10, 9, 8..... rozsvítily vánoční stroměček a přivedly atmosféru nejkrásnějších svátků v roce do naší půvabné a roztomilé vesnice.

Program byl u konce a bylo na čase se rozejít domů. Čert odešel s prázdnou, ale určitě se nevzdá a za rok přijde znovu.

Mikuláš s andělem popřáli všem lidem krásné Vánoce a šťastný nový rok, a hned po svém odchodu usedli na svá nebeská křesla a poctivě hlídají děti, zda některé z nich svůj slib jim daný neporušilo. Vše zaznamenávají do své knihy, a doufají, že to nebude tak hrozná.

Na závěr bych chtěl moc poděkovat Obecnímu úřadu, mým úžasné šikovným kolegyním z kulturní komise (Janičce, Blance a Jiřce), paní ředitelce Poláškové a jejím asistentkám za vynikající spolupráci nejenom na této akci, ale po celý rok.

Velké poděkování patří také Vám všem, kteří naše akce pro nejmenší poctivě navštěvujete a věříme, že jsme Vám udělali za celý rok dost radosti a že zůstanete s námi i celý příští rok.

Podrobnosti o všech akcích i fotografie najdete na obecních webových stránkách a také na facebookových stránkách obec Horní Habartice.

Moc Vám všem chci za kulturní komisi popřát nádherné Vánoce a co nejlepší nový rok 2018, ať se Vám daří a jste všichni moc šťastní a spokojení.

Foto a text : Vl. Boháč

V neděli 15. 10. 2017 pořádala komise mládeže ve spolupráci s Obecním úřadem tradiční Drakiádu, která se také odehrála na tradičním místě – na louce u Vítků.

Za nádherného počasí se sešla na louce neskutečná plejáda draků. Někteří lítali níže, jiní výše, každopádně byla nádhera sledovat krásnou modrou oblohu plnou barevných draků.

Nutno dodat, že jako vždy u toho byla spousta legrace.

Babičky, dědečkové i rodiče se vrátili do dětských let a pomáhali dětem udržet draky na obloze.

Někteří rodiče si spojili drakiádu s piknikem - no proč ne.

Ještě nikdy nebylo focení draků tak radostné, ale i náročné, protože někteří draci nebyli vůbec vidět jak byly vysoko.

Čím více draků, tím více legrace, docházelo k různým srážkám, zakopávání o téměř neviditelné vlasce, zacuchané motouzy, no prostě výborné odpoledne.

Po celou dobu akce roznášela děvčata sladkosti a alespoň trošku zahнала smutek těch, kterým draci příliš nelétali.

Velkou škodou je to, že spousta draků byla kupovaná, to je škoda,

já si pamatuji, kolik legrace jsme zažili jenom u samotné výroby draka a jak jsme byli hrdí na to, že nám létá. Bohužel dnes je ta doba trochu jiná.

Ani to však nezkazilo báječné odpoledne, děti si navzájem pomáhaly dostat draka do vzduchu a smích se rozléhal široko daleko.

Po hodině a půl radovánek se akce pomalu blížila ke konci, všichni se sešli na závěrečnou společnou fotografii, děvčata rozdala poslední sladkosti a vyhlásila také hlavní cenu pro domácí vyrobeného draka a tu jako loni získala Andrejka Bažantová.

Jsem zvědav, zda se na příští drakiádě sejde více domácí vyrobených draků, aby to komise mládeže měla s tím vyhodnocováním alespoň trochu těžké.

Věřím, že jste si všichni užili příjemné nedělní odpoledne, a těšíme se na Vás při dalších akcích v naší obci.

Fotografie z drakiády můžete jako vždy vidět na facebookových stránkách Obec Horní Habartice.

Foto a text: Vl. Boháč

HORNOHABAFITKO, takhle jsme si to vymysleli pro naše stránky na internetu a tak se to ujalo, že dnes už se nad tím nikdo nepozastává. Když jsme před lety začínali v počtu 6-8 osob powerjogu, vůbec jsem nemyslela, že postupem času vznikne fitko. Že rozšíříme nejen naše řady cvičenek a cvičenců, ale i druh a způsob cvičení. Asi po dvou letech praktikování powerjogy jsme přidali alpinning a TRX a nyní začínáme s BOSU. Díky zápalu a šikovnosti se z řad cvičenek vyčlenily cvičitelky, které mi pomáhají s chodem fitka, bez nároku na odměnu. Veroniku Tauchmanovou pohltila powerjoga tak, že se zařadila do kurzu a v letošním roce získala certifikát učitele jogy.

Scházíme se čtyřikrát v týdnu pondělí-čtvrtek, vždy je k výběr ze dvou i tří cvičení. Cvičenky a cvičenci dojíždí z okolních měst a vesnic. V kolektivu panuje dobrá nálada. Všichni se za 60 min pohybu odpoutáme od všedních starostí a vyplavíme špatnou náladu, zlobu, vztek a všechny negace z těla.

Pořádáme také společné akce jako vánoční besídky, sobotní maratony a konzultace s výživovou poradkyní, plesy a také výlety za vínem na Moravu. V listopadu jsme pořádali 30ti denní výzvu, kdy byla možnost cvičení každý den.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem cvičitelkám, které se zrodily z řad cvičenek a pomáhají mi rozhybat vesnici, jak jsem nazvala výzvu pro pomoc k nákupu dalších cvičebních pomůcek. Oslovila jsem pár známých a hodných lidiček s prosbou o finanční podporu k nákupu BOSU a obrátila jsem se také na zástupce obce. Podařilo se nám nakoupit celkem 8 kusů BOSU, z toho 6 jich zaplatila obec. Obci se budou BOSU splácet cvičenkami. Od listopadu je BOSU zařazeno do rozvrhu cvičení a je o něj velký zájem. Našimi dárci byli: Ladislav Neškoda, Jiří Viktora, Petr Tomsa a Pavel Khop. Všem patří velké poděkování. Nesmím zapomenout i na poděkování OÚ Horní Habartice panu starostovi a místostarostovi, kteří nám vychází vstříc a podporují naši činnost. Umožňují nám scházet se v prostorách víceúčelového centra bez poplatku za nájem, a proto jsme v letošním roce darovali část vybraných prostředků Mateřské škole Horní Habartice na zakoupení dárků pro děti.

Z našich do budoucna připravovaných akcí bych ještě ráda upozornila na 3. ples HORNOHABAFITKO, který se bude konat 24. 3. 2018. Opět se budeme snažit připravit příjemnou večerní akci, ve vyzdobeném prostředí, se zajímavým programem a známým hostem, chutným guláškem a lahodným vínem. Šťastní jedinci si pak odnesou hodnotné ceny ze slosovateľné tomboly. Občané Horních Habartic, přijďte se pobavit s námi a zakupte vstupenky v předprodeji v průběhu ledna a února 2018 u Hanky Ottové na OÚ.

A nakonec ještě jedna výzva: „Přijďte mezi nás do tělocvičny - ten, kdo chce redukovat svou váhu, ale i ten, kdo chce jen zpevnit své tělo a mít správné držení a také ten, kdo potřebuje zlepšit náladu. Těšíme se na Vás, bude Vám s námi určitě dobře.“

www.hornohabafitko.cz

Hedvika Viktorová

Dárkový šek v hodnotě
Kč 10.000,-

Mateřské škole Horní Habartice
věnuje Hornohabafitko.

Veselé Vánoce

5/12/2017

Dne 23. 9. 2017 proběhla v Kulturním domě v Horních Habarticích oslava 140-ti let založení Sboru dobrovolných hasičů Horní Habartice.

Sešli jsme se, abychom oslavili ustavení Spolku dobrovolných hasičů 15. června 1877 a připomněli si, že již 140 let jsou dobrovolní hasiči nejen garantem včasné pomoci v případě požáru či jiné přírodní katastrofy, ale i hybnou silou při práci s mládeží a podporou kulturního života v obci.

Naším zasloužilým členům byly předány dary a pamětní plakety spolu s poděkováním za jejich činnost v našem sboru.

Většina techniky, kterou sbor za dobu své existence používal, byla udržována v chodu jen díky šikovnosti, nadšení a obětavosti jeho členů. Příkladem může být renovace ruční stříkačky z roku 1925, kterou hasiči získali z Líšnice jako dar pana Glöse v roce 1989. Tehdejší členové na ní strávili téměř tři sta hodin práce, aby ji uvedli do provozuschopného stavu a dali jí nový lak.

Stejně tak bylo třeba mnoho hodin práce pro rekonstrukci současného stroje, našeho Ertíka.

Chťel bych touto cestou poděkovat všem našim předchůdcům a popřát mnoho úspěchů všem současným členům sboru i do budoucna.

Starosta sboru František Švandrlík

Vysočany - dekorování nejlepších

V dalším pokračování o našich traktorech se podíváme do Vysočan u Chomutova a do Troskovic - Semína. V obou případech jsme se vydali na krajské kolo mistrovství v orbě a pokaždé to stálo za to.

Naše pozvání do Vysočan na Mistrovství v orbě Ústeckého kraje přijal pan Emil Olmr, který v 70 - 80 letech soutěžil s Kirovcem na evropské úrovni. První setkání bylo zvláštní - pán, dnes již důchodce, se vrátil po 30 letech na soutěžní parcely a během chvilky omládl a svým elánem nás dostal. Radil Liborovi, běhal s výtyčkami po poli, prostě paráda. Trénovalo se do slunka západu a pak se vzpomínalo na dobu dávno minulou.

Asi největší překvapení nás čekalo při losování soutěžních parcel, p.Olmr daroval Liborovi své soutěžní výtyčky, které s ním sjedily velkou část Evropy při soutěžní orbě a tím symbolicky předal žezlo další generaci.

Soutěžili jsme s červeným Kirovcem K700A + pluh PHX6, a Libor vyoral 3. místo.

Další soutěžní orba nás čekala v nádherném Českém ráji.

Na dohled hradu Trosky se konala krajská orba Libereckého kraje a nám se povedlo na soutěž dopravit dva Kirovce + pluhu.

Svojí premiéru zde měl náš Kirovec K701 s 12 válcovým motorem + pluh prototyp PLN8-výroba Jaroslav Ježek.

Za volantem se představil Daniel Kejzlar a uvedl se na 1místě.

Libor i Dan orali jako o život a bylo z toho 1. a 2. místo v kategorii víceradličné pluhu.

Po skončení orby jsme se vydali po ose do Kropáčovy Vrutice na setkání historických traktorů.

p. Ing. J. Cholenský, Šárka
a Ministr zemědělství p. Ing. M. Jurečka

Kropáčova Vrutice všechny účastníky přivítala nádherným počasím a zábavou pro malé i velké.

Výstavu si Libor užil pouze s Kubou a Aničkou, já jsem byla na krajské orbě Pardubického kraje, která se konala v Rybitví a byla součástí oslav 190. výročí vynálezu ruchtadla bratřenci Veverkovými. Nakonec jsem stihla i kousek výstavy v Kropáčově Vrutici a potěšila své blízké.

Další přesun nás čekal o týden později, a to do Roudnice nad Labem, kde se konala tradiční „Historická orba pod Řípem“ a účast skoro 100 traktorů všech typů mluví za vše. Na své si přišli všichni a počasí opět neklamalo. Orba pod Řípem byla naší poslední letošní oračskou akcí. Párkrát jsem vyrazila tyto akce pouze fotit a poznala to i z druhé strany. Příprava, nervozita a na konci úleva.

Mistrovství ČR v orbě v Přerově byla parádní akce a hlavně super orači, kteří mezi sebe vzali ženu a vytvořili atmosféru jak fík. Fotila jsem si celé 3dny, od příprav až po dekorování a věřte, že oběhnout cca 50 soutěžních parcel a zachytit vše potřebné je pěkný maraton.

Soutěžní orba má několik fází, svá pravidla a hodnotí se asi 30 různých kritérii, které se ne vždy povedou splnit. Takže je stále co fotit, učit se a čerpat zkušenosti. Asi moje největší oračská akce mě čeká na přelomu listopadu a prosince.

Dostala jsem příležitost se zúčastnit 64.mistrovství světa v orbě, které se uskuteční v Keni. Bude to můj splněný sen, protože ten, kdo mě opravdu zná, ví, že miluji všechna zvířata a vše živé a právě Keňa mi nabídne to, co mám ráda.

Za ČR jede orat p. V. Milík a p. A. Malý, celá výprava čítá 10 lidí a věřím, že si užijeme jak safari, tak soutěžní orbu.

Děkujeme, že čtete náš příspěvek a těšíme se na další akce. Šárka a Libor Švejdrovi.

Troskovice

... tak už máme i foto z Keni - listopad 2017

Restaurování sochy Ježíše pro kostel v Rochově u města Ústěku.

Letošní rok byl pro mne opravdu hodně pestrý na umělecká díla. Některá z nich jsou v soukromých sbírkách a jiná vznikla z důvodu zachování starého uměleckého díla. A právě jednou z těchto zajímavých zakázek byla socha Ježíše. Tato socha byla vytvořena před více než 150 lety, podle neznámého umělce, nejspíše italského původu. Nese totiž rysy pozdně barokního italského sochařství. Socha je odlita z litiny. Hmotnost sochy je přibližně 250 kg a je v životní velikosti. Nebyla tedy legrace ji naložit, a přitom ji nijak nepoškodit. Socha Ježíše byla původně pokryta barvou a v průběhu času celkem asi 5 krát přemalována. Barvy, které se v minulosti používaly, nebyly příliš technologicky vhodné. Proto také reagovaly s atmosférickými plyny a měnila se tím i jejich barevnost. Proto byl vypsán jakýsi církevní rychlokonzult, jehož cílem bylo tuto památku obnovit. Když jsem byl osloven, abych tuto zakázku

přijal, moc se mi do toho nechtělo. Z 5 vybraných umělců jsem nakonec zvítězil. Navrhl jsem totiž nejen samotné vymalování sochy, ale především technologii, která uchová malbu po velmi dlouhou dobu. Speciální kombinací vinylových, olejových a syntetických barev, jsem vymyslel nakonec barvu, která bude pokrývat sochu a navíc ji i do budoucna chránit proti povětrnostním vlivům.

Socha Ježíše po vymalování ještě poputuje do zlatnické dílny, kde Mistr zlatník pokryje ježíšovo roucho zlatou fólií.

Samotná malba proběhla v mé garáži a musel jsem ji provést přímo na vozíku. Práce na Ježíšovi mi trvala přibližně 4 týdny. Protože je socha velmi těžká a já jsem malý, nebylo možné s ní příliš hýbat a nastavovat podle potřeby. Řešil jsem to proto tak, že jsem si lehl pod sochu do vozíku a maloval zadní úsek. Kdyby, nedej bože, stěny vozíku praskly, nebyl by nikdo, kdo by mohl napsat tento článek. Při samotné malbě jsem použil techniku multivrstveného krytí tak, aby se kombinace barevných pigmentů rovnoměrně rozložila po celé ploše sochy. Speciální kombinace barevných tónů vytváří zvláštní efekty na soše. A to v situacích, kdy svítí slunce. Využil jsem chytře fyzikálního jevu, zvaného refraktometrický odraz, kdy se sluneční paprsky lámou ve vrstvičkách barevného pigmentu a odražené světlo poněkud změní vlnovou délku. Takže divák uvidí, až bude Ježíš na kříži, podivné zářivé efekty. Tyto refraktometrické efekty se objeví vždy v určitém úhlu dopadajícího slunečního světla.

I když se mi do této zakázky zpočátku nechtělo, byla to nakonec pro mne výzva, protože soch Ježíše jsem již dělal více, dokonce mám ve svém repertoáru i sochy vyřezávané ze dřeva. Tahle zakázka však byla něčím výjimečná. Výjimečná vzájemnou souhrou poznatků z matematiky, fyziky, chemie, sochařství, malířství a dokonce i sportu.

Text a foto: **Martin Topitsch**

